

laro, hernid, linnu külwetus, ning se ma ei jätta sedda waiwa, mes temma man om nattu, mitte tassumata. Arwake niüd kollo kif sedda kaswo, mes koolmeister Markus ommast üttesa wakka-ossa maast saap. Minna tahhas teijega kibla weddada, et paljul, kel ütsehl katskõrd ennamb põllo-maad, wâhhambast põllo saki om, kui temmal.

Ent, armsa sõbbra, ütse hä tallomees ei pea mitte ennege ütse hä perremees ollema, enge temma peap ka ütse laitmata ello-käüki piddama; — ütse särast tallomeest olle minna tundnu, — se olli wanna maja-essa Abram Ella tallun. Minna tahha teile siin temmast middage juttustada. Oh, temma olli ütse wanna, ausa essa, sedda Jummal kõrge wanna-usse ning hulga laste ning perrantullewa suguga olli õnnistanu. Raege temma kittedawa eenkojo päle ning saadge henda selle perra. Kas ei olle ütse särane tallomees, ke omma ello-teed ussutawa melega otsani käüp, ütse kauni suggulikko põllo sarnane, ke rohket põimo toop; temma om ütse Jummalast armas-tedu ning õnnistedu loom. Seperrast piddage, armas tallo-rahwas, omma saisust ning ello-põlwe ausas ning kallis! Teije ollete Jummalast kutsutu ning saetu, fige tullulikkumbat tõõd teggema, mes ütseki ma-ilman wõip olla; se tõõ om ma-harrimine innimiste ning ellajide toitusses. Se om ütse kõrge ning õnnis am-

met, ning teije tete pattu, kui teije sedda ussutawa melega ei pea. Teije ihho-katte jammest rõiwast om ütse aurõiwas, kui se ütse sõand kattap, mes Jummalat ning welli armastap. Teil om kül saggede willitsust, hädda ning rasset tõõd; ent lotus Jummalat päle kinnitap ning peap teid ülles.

Wannast essast Abramist.

Üttel illusal Jani-päiwa õddangul kui alla minnew päiw wälje ümbrekaut omma paiste õtse kui kullaga ehhit, mahha nidetu nite päält maggus haina-ais ülestõõsi ning lõkesse tulen lauliwa, iste se wanna perremees Abram Ella tallo kengo otsan alla kalduwa päiwa paisten ütse lõhmusse-pu al. Temma olli omman pikkan ellun paljo põimo, paljo rõmo ning kurbust nannu. Niüd olli temma wannas lannu ning oot, et Jummal tedda henne mannu saas ärra korristama ning tedda temma naisega, ke ajastaja eest temma ette olli ärra-lannu ning neide laste ning laste-latsiga, ke ennamb siin maan es olle, saas ühhendama. Ütse wanna, ellust wässinu ning waibunu innimine om hääl meel omme mõttetega saäl wasttel essa-maal, kohhe temma Jummalast saap kutsutas. Ni-suggutse mõtte olliwa ka wannal Abramil; temma pand omma käe kollo ning pallel Jum-